

Vocația programului cultural

Teatrul din Bacău este concretizarea unui vechi vis al oamenilor de bine ce au trăit pe acest meleag. A trecut aproape un secol de la primele încercări îndrăznețe de a permanentiza aici un ansamblu și o scenă, până când visul să devină realitate. Dar năzuința nu s-a stins nici o clipă. E o continuitate care obligă. Teatrul este preocupat de vocația sa culturală, de misiunea spirituală pe care și-a asumat-o, într-un centru al țării în care factorul uman e într-o permanentă evoluție calitativă.

În cei 15 ani de nouă și puternică înflorire a culturii, teatrul băcăuan, ca toate teatrele din țară, a trăit momente revelatorii pentru potențialul său de creație. Intemeierea, aici, a unei reviste de cultură, afirmarea la Bacău a unor forțe literare, a unui grup de plasticieni, permanentizarea unei activități publicistice remarcabile — toate acestea au stimulat forțele colectivului. Alcătuirea unui repertoriu axat pe creația dramatică originală avind ca sursă de inspirație realitatea socială a atras în jurul instituției un cerc din ce în ce mai larg de dramaturgi, a stimulat interesul pentru teatrul al unor poeți și prozatori de certă valoare — ceea ce a avut drept rezultat îmbogățirea repertoriului propriu și al întregii mișcări teatrale. Scena băcăuană a devenit un loc de lansare și o tribună de afirmare a scriitorilor din această zonă a Moldovei. Această colaborare s-a concretizat prin constituirea, în anul 1973, a cenaclului de dramaturgie, primul de acest fel din țară. De aici au pornit către notorietate o seamă de titluri și un număr de autori.

Democratizarea întregii activități artistice s-a manifestat și în raporturile teatrului cu spectatorii. Întilnirile cu publicul, în întreprinderi, instituții, lăcașuri de învățămînt și în mediul rural, spectacolele urmate de discuții și numeroase alte forme de contact nemijlocit cu spectatorii ne-au ajutat să cunoaștem mai profund elementele sociale, morale, psihice care determină receptarea spectacolului. Aceasta a permis orientarea activității către valorificarea acelor pagini de dramaturgie ce pot avea ecou în sensibilitatea și inteligența spectatorului nostru.

Ne-am propus să întemeiem contactul teatrului cu publicul pe elemente de inedit; dorim să-l familiarizăm cu cele mai actuale tendințe ale dramaturgiei și ale artei spectacolului, în acord, firește, cu elanul spre calitate al întregii societăți.

De mai mulți ani, viața teatrului nostru este impulsionată de existența unui studio. Conceput ca un mijloc de a prospecta zone noi în arta spectacolului, de a încuraja și răspîndi un teatru inteligent și sensibil, studioul a cucerit pas cu pas popularitate și lauri. În spiritul vocației politice a teatrului contemporan a fost gândită și realizată cea mai recentă montare a sa, *Cuiul sau iepurii* de Dumitru Radu Popescu.

Studioul va obține în curînd, în subsolul clădirii teatrului, un spațiu propriu, adecvat comunicării directe cu publicul. Noile condiții vor spori, firesc, obligațiile pe care studioul și le-a asumat.

În fine, dar nu în ultimul rînd, situăm în același context al îndeplinirii unei vocații culturale angajate și publicația noastră trimestrială, „Caietele Teatrului Bacovia“, din care au apărut pînă în prezent 34 de numere. Personalități marcante ale teoriei și criticii teatrale, ale artei spectacolului, colaborează la acest Caiet, pe care și publicul și presa au avut ocazia să-l aprecieze.

Iată, prezentate destul de succint, citeva preocupări desprinse dintr-un program cultural de perspectivă. ■

(Continuare de la p. 5)

avem dreptul să-i lipsim pe spectatorii de azi (nu pe cei de mîine, de poimîine sau din secolele viitoare, aceasta fiind treaba lor și numai a lor...) de piesele scrise pentru ei. E posibil ca dramaturgia actuală să nu fie la nivelul cerințelor epocii noastre, dar acest lucru poate fi constatat numai dacă și după ce vor fi cunoscute toate piesele bune scrise în acești ani și vor fi rîrite făcăturile, prostioarele și bilbielile. Nu cred în a-

serțiunea comodă că valoarea se impune de la sine. Într-o societate pe care o construim conștient, într-o lume în care conștiința devine material de construcție, mijloc și scop, forță energetică și măsură a existenței, valoarea trebuie impusă.

Sintem datori în fața partidului și în fața poporului să dăruim ceea ce avem mai bun, fiindcă nimic nu obligă mai mult decît *încrederea*.